

32863 - قبلہ بہ نزد پیشگو رفتہ و می‌پرسد آیا می‌تواند توبہ کند؟ و چگونه توبہ کند؟

سوال

هفت سال پیش بہ نزد پیشگوی و سپس بہ نزد کاهنی رفتم. آن هنگام من دچار وسواس بودم. می‌دانستم کہ رفتن بہ نزد کاهن و پیشگو شرک است، اما نمی‌دانستم معنی شرک چیست و اینکہ انسان را از دین خارج می‌کند. پس از آن از ہمہ گناہان توبہ کردم و شروع بہ خواندن کتابهای توحید کردم تا عقیدہ ام را تصحیح کنم و متوجہ شدم کہ من مرتکب شرک اکبر شدہ بودم. بنابراین آیا می‌توانم توبہ کنم؟ آیا باید دوبارہ شہادتین بگویم؟

پاسخ مفصل

الحمد لله.

اولاً:

الله تعالی را سپاس می‌گوییم کہ بہ شما توفیق توبہ دادہ است و از او خواهیم کہ ثبات و پایداری و استقامت بر حق را بہ شما عطا کند.

ثانیاً:

احادیث بسیاری از پیامبر - صلی الله علیه وسلم - مبنی بر تحریم رفتن بہ نزد کاهنان و پیشگوها وارد شدہ است. سؤال شمارہ (8291) را ببیند.

اما این‌طور نیست کہ ہر کس بہ نزد کاهن یا پیشگو برود مرتکب شرک اکبر شدہ کہ از دین خارج شدہ باشد، بلکہ رفتن بہ نزد کاهن یا پیشگو تفصیل دارد؛ ممکن است این کار شرک اکبر باشد یا معصیت باشد یا حتی جایز باشد.

شیخ ابن عثیمین - رحمہ الله - می‌گوید:

«آنان کہ بہ نزد کاهن می‌روند بر سہ دستہ تقسیم می‌شوند:

دستۀ نخست: این که به نزد کاهن برود و از او بپرسد اما حرفش را باور نکند که این کار حرام است و مجازات انجام دهنده اش این است که نماز او چهل روز پذیرفته نمی شود، چنان که در صحیح مسلم (۲۲۳۰) آمده که پیامبر - صلی الله علیه وسلم - فرمودند: «آن که به نزد پیشگویی برود و درباره چیزی از او بپرسد، چهل روز نماز او پذیرفته نمی شود».

دستۀ دوم: کسی که به نزد کاهن برود و از او بپرسد و حرفش را باور کند که این کفر به الله عزوجل است، زیرا ادعای او را که علم غیب دارد پذیرفته است و پذیرفتن ادعای بشری مبنی بر این که علم غیب دارد، به معنای دروغ شمردن سخن الله تعالی است که می فرماید:

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ [نمل: ۶۵]

(بگو هر که در آسمان ها و زمین است جز الله، غیب را نمی داند).

برای همین در حدیث صحیح آمده است که «هر کس به نزد کاهنی برود و آن چه می گوید را راست بشمارد به آن چه بر محمد - صلی الله علیه وسلم - نازل شده کفر ورزیده است».

دستۀ سوم: این که برای بیان حال او و دروغگو بودنش به نزد کاهن برود تا ثابت کند که این کار کفایت است و تدلیس و گمراه سازی، که این اشکالی ندارد و دلیلش آن است که پیامبر - صلی الله علیه وسلم - به نزد ابن صیاد رفت و چیزی را در دلش پنهان داشت و از او پرسید که چه در دل پنهان دارد؟ او گفت: دخ. یعنی خان (دود)».

(مجموع فتاوی و رسائل ابن عثیمین: ۲ / ۱۸۴).

بنابراین، کسی که به نزد پیشگو یا کاهنی برود و سخن او را راست بشمارد و معتقد باشد که او علم غیب می داند، دچار کفر اکبر شده که او را از اسلام خارج می سازد، اما اگر معتقد به راستگو بودن او نباشد کافر نمی شود.

اما در هر حال همیشه در توبه باز است، چنان که پیامبر - صلی الله علیه وسلم - می فرماید: «الله توبه بنده را می پذیرد تا وقتی که [روحش] به غرغره نرسیده باشد» به روایت ترمذی (۳۵۳۷).

اما تا وقتی که روح به حلقوم نرسیده باشد هر گناهی را که انسان مرتکبش شده باشد اگر توبه کند خداوند توبه اش را می پذیرد. الله تعالی می فرماید:

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعاً إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ [زمر: ۵۳]

(بگو ای بندگانم که [با گناهان] در حق خود زیاده‌روی کرده‌اید، از رحمت الله نومید نباشد، الله همه گناهان را می‌بخشد. همانا او بسیار آمرزنده و مهربان است).

بنابراین هر گناهی که انسان مرتکبش شود سپس توبه کند، توبه‌اش پذیرفته می‌شود، حتی شرک.

سؤال شماره (9393) را ببینید.

اصل بر این است که کافر - و همانند او کسی که از اسلام مرتد شده - از او خواسته می‌شود که برای وارد شدن به اسلام شهادتین را بگوید، بنابراین اگر رفتن شما به نزد کاهن از نوع دومی که بیان کردیم بوده باشد، باید شهادتین بگویید، اما از آنجایی که شما توبه کرده‌اید و سپس مسیر استقامت را طی کرده‌اید این یعنی بارها و بارها شهادتین را گفته‌اید، بنابراین اکنون نیازی به کاری نیست و لازم است عزم جدی داشته باشید که دوباره این کار را تکرار نکنید.

همچنین در طلب علم کوشش کنید تا عبادت الله را بر اساس بصیرت انجام دهید.

از الله متعال برای شما توفیق در راه آنچه باعث خشنودی اوست را خواهیم.